

Cuvânt înainte

Monografia intitulată „Gnatologie clinică” (V. Burlui, 1978), o afirmăm cu toată modestia, a reprezentat, la vremea respectivă, a treia carte apărută în domeniu în literatura de specialitate mondială, prima și unica de o asemenea anvergură apărută în România. Publicarea sa a reprezentat cu adevărat un eveniment, suscitând interesul specialiștilor clinicieni și al cercetătorilor și incitând la discuții.

Apariția cărții a însemnat un curaj deosebit din partea autorului de a prezenta teorii și concepții, multe din ele proprii, originale, care depășeau înțelegerea pur mecanicistă a problemelor de gnatologie, așa cum erau ele privite atunci.

În plus, spiritul metodei care caracterizează lucrarea evidențiază existența unui plan clar, construit pe terenul solid al cunoașterii științifice multidisciplinare și interdisciplinare, prezentarea sistematizată și sistematică a factorilor etiologici, a fiziologiei și fiziopatologiei SDSS, deci o înțelegere a fenomenului în profunzimea sa, bazându-se pe conceptul sistemic.

Această carte, „Gnatologia”, nu se abate de la principiile și conceptele gnatologice statuate deja în cea anterioară, ci le dezvoltă în profunzime și se bazează tot pe conceptul sistemic derivat din teoria generală a sistemelor din filozofie, particularizată și aplicată în stomatologie.

Această perspectivă sistemică oferă posibilitatea unei mai bune înțelegeri a factorilor și mecanismelor implicate în etiopatogenia sindromului disfuncțional al sistemului stomatognat de a răspunde astfel, printr-o terapie etiologică.

Arhitectura lucrării se sprijină pe baze teoretice solide și complexe, dar și pe observațiile rezultate dintr-o experiență practică în domeniu, de peste 30 de ani, propunându-și să dezvolte concepții personale originale, constituindu-se într-o punte solidă între teoria gnatologică și practica stomatologică, oferindu-se ca instrument de lucru atât pentru practicianul mai mult sau mai puțin experimentat, cât și pentru cercetătorul teoretician.

Importanța Gnatologiei atât în domeniul cercetării, cât și al clinicii rezultă din recunoașterea unei creșteri a frecvenței sindromului disfuncțional al sistemului stomatognat, argumentată de anchetele epidemiologice și de necesitatea abordării tratamentului stomatologic, din perspectiva unei reabilitări orale complexe.

Viteza cu care au evoluat tehnologiile, tehnicile și conceptele în ultimii ani, progresele realizate în diagnosticul sindromului disfuncțional al sistemului stomatognat, sunt importante prin dezvoltarea posibilităților de investigare paraclinică, în special la nivelul articulației temporo-mandibulare și de studiere a leziunilor articulare, începând cu tomografia, artrografia, artroscopia, computer tomografia, RMN, dar și evidențierea unor elemente de microscopie electronică, imunologie, imunohistochimie etc.

Toate acestea au permis explicarea unor fenomene sau cel puțin încercarea de a clarifica o serie de mecanisme.

De asemenea, se remarcă o apropiere, o colaborare între cercetători și clinicieni în sensul acceptării de către aceștia din urmă a rezultatelor de necontestat ale cercetării legate de activitatea practică, dar la fel de importante a rezultatelor legate de cercetarea fundamentală, care au reușit, de-a lungul timpului, să modifice și chiar să elimine o serie de concepții și principii bazate doar pe faptele clinice.

Proba timpului și evoluția ascendentă a aplicării în practică a principiilor și conceptelor gnatologice, a metodologiei specifice de lucru, au demonstrat încă o dată că Gnatologia este un domeniu de referință pentru orice reabilitare orală.

Din această perspectivă, ediția de față se înscrie ca un sprijin de necontestat atât pentru clinicianul practician stomatolog, cât și pentru cercetătorul avizat.

Autorii